

Kálcz-Simon Orsolya**HA EZ SE**

semmibe romló fák
és koncentrikus sárga karikák között
(késő ősz, este, eső)

úgy szorítottad nejlonszatyraid fülét,
mintha a legeslegutolsó hajnali villamos
ütközőjébe kapaszkodnál.
hónod alatt ott zizegett
a papírzacskóba csavargatott múlt
valaki – nagy műgonddal – még cukorspárgával is átkötötte

korábban, tudom
igyekeztél nem gondolni arra
mi lesz akkor
mi történhet ha... [állj. ne is folytasd]
na de...
mi lesz akkor
ugyan, mi történik akkor
ha ez se

vártál
az eső a fejbőrödön csorgott
ott kopogott a halszálkás szövetkabáton
makacsul nem jutottak az eszedbe
a feladatlan számlák, a lekéssett határidők
a gondosan, borítékban a
postaládába helyezett kulcs
a lakáshitel

inkább rágyújtottál (hálistennek, a busz végre
megérkezett)
beültél még a gyrososhoz a móriczon
(szerencsére non-stop nyitva van)
vettél valami újságot (folyóiratot esetleg)
lapozgattad
lassacskán mégiscsak
ihatóra hűlt a hosszúkávéd

már nem látod azokat a sárga karikákat
nem hallod az esőt
nem hallod, ahogyan csattogják a befutó-kifutó villamosok
(mintha valaki a háttérben
hexamétereket skandálna)

hogyan ez se
hogyan ez se
hogyan ez se

Jelenkor, 2010/4.

(Kálcz-Simon Orsolya 1985-ben született Budapesten. Verset
ír, műfordítással foglalkozik.)